

Aardmannetje, plaagmannetje!

Vooraf:

In het land waar de mensen in heuvels wonen in plaats van huizen, wonen een Bellenman en een Bloemenvrouw. Er zijn twee heuvels vlak naast elkaar. Op de ene staan bloemen en op de andere staan een soort van boompjes. Boompjes van metaal. Een in plaats van blaadjes hangen er belletjes aan. Uit de heuvel met de bellenboompjes steekt ook een paal. Aan die paal hangt een grote bel. Het Bloemenvrouwtje komt naar buiten uit haar heuvel en bekijkt haar bloemen. Loopt dan richting Bellenman en belt aan de bel.

Bloemenvrouw:

Bellenman, Bellenman Jan (belt nogmaals) Bellenman!

Bellenman:

Ja! Goedemorgen Bloemenvrouw. Wat is er?

Bloemenvrouw:

Ik wil je wat vragen. Ik wil graag weten wat je van mijn bloemen vindt?

Bellenman:

(loopt richting bloemen en bekijkt ze)

Ik vind ze mooi. Ze staan er mooi bij. Dat stonden ze gisteren ook en die dag daarvoor en daarvoor. Waarom wil je het weer weten?

Bloemenvrouw:

Als jij het zegt weet ik zeker dat ze mooi zijn. Ik ben bezig met een verrassing voor jou. Omdat ik je zo leuk vindt.

Bellenman:

Een verrassing? Laat eens zien. (loopt richting bloemenheuvel)

Bloemenvrouw:

Dat kan nog niet. Hij is nog niet klaar. Het is iets heel speciaals.

Bellenman:

Je maakt me nieuwsgierig. Ik ben heel benieuwd. Oh, als hij klaar is bel je maar aan de bel en ik kom weer tevoorschijn.

Bloemenvrouw:

Dat is goed.

Bellenman en Bloemenvrouw verdwijnen weer in hun eigen heuvelhuisje.

Er verschijnt ineens tussen de heuvels van de Bellenman en Bloemenvrouw een klein groen wezentje met groene haartjes en een grote groene neus. Het is een aardmannetje.

Hij kijkt om zich heen. Dan ziet hij de bel aan de paal. Zachtjes duwt hij er tegen. Hij duwt echter niet hard genoeg om de bel te laten klinken. Telkens geeft hij er een wat harder tikje tegen de bel. Als de bel belt duikt hij weg. Want hij schrikt daarvan. Als hij merkt dat er niets gebeurt, blijft hij steeds langer bellen en duikt weg.

Bellenman:

(op) Wie is daar? (kijkt rond) Niemand? Dan heb ik me vergist. (af)

Aardmannetje komt weer tevoorschijn en belt weer aan. Als hij Bellenman hoort duikt hij weer weg.

Bellenman:

Ja, ja blijf maar staan, ik kom eraan! (op, kijkt rond) Weer niemand? Vreemd.

Het herhaald zich nog een paar keer. Het aardmannetje weet telkens zich op tijd weer te verstoppen. Hij maakt er een spelletje van. Dan loopt Bellenman naar de Bloemenvrouw.

Bellenman:

Bloemenvrouwje Fleur, waarom bel je steeds aan mijn deur? Is de verrassing soms klaar?

Bloemenvrouw (op):

Nee, hoor. Ik ben daar nog druk mee bezig. Ik heb nog niet aangebeld.

Bellenman:

Hoe kan dat nou? Ik hoorde de bel toch heel duidelijk.

Bloemenvrouw:

Ik was het niet. Misschien was het wel de wind.

Bellenman:

Het waait niet zo hard dat de bel uit zichzelf kan gaan bellen. Ik zal me wel vergist hebben en gedacht hebben dat ik de bel heb gehoord. Misschien wil ik maar al te graag dat de bel gaat. Want ik ben toch zo benieuwd naar je verrassing (af)

Bloemenvrouw:

De verrassing is nog niet klaar hoor. Nu ik toch buiten ben kan ik de bloemen wel even water geven. (af om de gieter te pakken en al zingend begiet ze haar bloemen)

Bloemenvrouw:

(zingt) Klein, klein, kleutertje wat doe je in mijn hof. Je plukt er al de bloempjes af en maakt het veel te grof. Ach mijn lieve mamaatje, zeg het niet tegen papaatje. Ik zal zoet naar school toegaan en de bloemetjes laten staan.

Het kleine beetje water wat nog in de gieter zit krijgen jullie straks. (Ze zet de gieter neer en gaat weer naar binnen.)

Aardmannetje heeft gezien wat Bloemenvrouwtje deed en pakt de gieter op. Hij begiet de bellenboompjes van de Bellenman en drinkt de rest van het water dat nog in de gieter zit leeg, die hij aan de bellenpaal hangt. Dan begint hij aan de boompjes te rammelen.

Bellenman:

Ja, ja, blijf nu staan! Ik kom eraan.(op, Aardmannetje verdwijnt in de grond zodra Bellenman er is.) Merkwaardig, weer niemand. Kijk nou! De gieter van het Bloemenvrouwtje hangt aan de paal. Misschien is de verrassing klaar. Bloemenvrouwtje Fleur is de verrassing klaar?

Bloemenvrouw:

Nee, nog niet. Hoezo?

Bellenman:

Hier je gieter. Je had hem aan de bellenpaal gehangen.

Bloemenvrouw:

(pakt gieter aan) Dat heb ik niet gedaan.(Ze kijkt in de gieter) Dat is raar, de gieter is leeg. Ik had er nog wat water in laten zitten.

Bellenman kijkt bij zijn bellenboompjes.

Bellenman:

Oh nee, het is nat bij de bellenboompjes. Bloemenvrouw je hoeft mijn bellenboompjes geen water te geven hoor. Want die leven niet zoals jouw bloemen.

Bloemenvrouw:

Ik heb jouw boompjes helemaal geen water gegeven. Want ik weet dat ze geen water hoeven.

Bellenman:

Dat heb je wel gedaan!

Bloemenvrouw:
Nietes.

Bellenman:
Welles! Jij bent de enige met een gieter hier.
Wie moet het dan gedaan hebben?

Bloemenvrouw:
(geërgerd) Weet ik niet! (af)
Maar ik was het niet.

Bellenman:
Ik geloof dat Bloemenvrouwtje Fleur boos is. Misschien wordt ze weer vrolijk als ik mijn belletjes laat horen. (af en haalt een belletje dat hoog klinkt komt op en belt ermee.)

Bellenman:
Bloemenvrouwtje hoe vind je dit belletje klinken?

Bloemenvrouw:
(op) Die klinkt hoog.

Bellenman:
(haalt een bel de laag klinkt en belt ermee) En deze?

Bloemenvrouw:
Die klinkt laag.

Bellenman:
Dan heb ik ook nog een aparte. (af en haalt een bel die tussen hoog en laag in zit en belt ermee.) Hoe klinkt deze?

Bloemenvrouw:
Ook laag.

Bellenman:
Moet je eens opletten. (Hij pakt de kleine bel die hoog klinkt en luid hem en dan de midden bel) Nu klinkt hij(midden bel)?

Bloemenvrouw:
Laag.

Bellenman:
Maar nu? (hij belt eerst met de lage en dan met de middenbel)

Bloemenvrouw:
Hoog. Dat is leuk. De ene keer klinkt die bel hoog en de andere keer laag. Hij zit er precies tussenin. Je hebt dus een bel die hoog klinkt. Een er tussenin en een bel die laag klinkt. Grappig.

Bellenman:
Dat klopt. Ik er ook een liedje van.

Bloemenvrouw:
Zing eens.

Bellenman:
Do, re, mi,
een, twee, drie,
zing ook zo,
mi, re, do.

Het liedje wordt een aantal malen herhaald. (Bij do, re, mi belt de Bellenman met de belletjes)

Bloemenvrouw:
Nu moet ik weer verder met de verrassing voor jou. (af)

Bellenman:
Dat is waar ook. Ik word steeds nieuwsgieriger. (Hij ruimt de bellen een voor een op tussen het opruimen van bel 1 en 2 blijft hij wat langer weg. Het Aardmannetje springt tevoorschijn, grijpt zijn kans en steelt een bel.)

Bellenman:
Dat is merkwaardig? Ik had toch drie bellen. Bloemenvrouwtje!

Bloemenvrouw:
Ja! Bellenman Jan wat nu weer?

Bellenman:
Heb jij mijn derde bel gepakt?

Bloemenvrouw:
Nee.

Bellenman:
Dat heb je wel. Want wie moet hem anders hebben?

Bloemenvrouw:
Weet ik niet. Ik niet in ieder geval.

Bellenman:
Je houdt me voor de gek. Dat vind ik niet leuk. Waar heb je hem verstopt?

Bloemenvrouw:
Nergens! (boos) Ik vind het niet leuk dat je me vals beschuldigd voor iets wat ik niet heb gedaan. Ik heb je bel echt niet.

Bellenman:
Zo'n bel kan toch geen pootjes hebben gekregen?

Bloemenvrouw:

Doorzoek je heuvelhuis maar eens goed. Wie weet heb je zonder te denken al weer mee naar binnen genomen.

Bellenman:

Dat zou kunnen.(af)

Aardmannetje op. Hij ruikt nu de bloemen, bekijkt ze en probeert er een te plukken. De bloemen zitten stevig in de grond. Bij de vierde bloem lukt het hem en hij verdwijnt met bloem onder de grond.

Bloemenvrouw:

(op) Ziezo de verrassing is af. Eens kijken hoe het met de andere bloemen is. Ik zal ze eens tellen. (ze telt van links naar rechts. Een, twee, drie vier. Vier? Nog eens. Een, twee, drie, vier. Vier? Hoe kan dat nu. Ik had er vijf. Nog eens. Een, twee, drie, vier. Bellenman! Bellenman Jan!

Bellenman:

Ja! Wat is er Fleur?

Bloemenvrouw:

Waarom heb jij een bloem geplukt van mijn heuvel? Zeker omdat je denkt dat ik een bel van je heb gestolen.

Bellenman:

Ik heb geen bloem van jouw geplukt.

Bloemenvrouw:

Dat heb je wel. Tel maar mee! Een, twee, drie, vier. Ik had er vijf. Nu heb ik nog een witte, gele, witte en een witte. Ik ben een gele bloem kwijt.

Bellenman:

Maar die heb ik niet.

Bloemenvrouw:

Dat geloof ik niet. Je loopt me al de hele tijd vals te beschuldigen. (steeds bozer) Eerst met het aanbellen, toen met de gieter en daarna weer met de bel. Ik ben het zat. De verrassing krijg je ook niet meer. Schrijf die maar op je buik. Tot ziens! (boos af)

Zal het weer goed komen tussen Bellenman Jan en Bloemenvrouw Fleur?